

Stichting Melief

Nieuwsbrief

Lieve dierenvrienden!

Dit (na)jaar is Stichting Melief al weer 5 jaar in Sögel gevestigd. Een heugelijk feit als je ziet wat er in 5 jaar bereikt is voor de dieren. Vanuit een verwaarloosde, leegstaande boerderij is een waar paradijs ontstaan voor de inmiddels meer dan 1000 bewoners, van cavia tot groot varken en alles er tussen in. Dat dit paradijs daadwerkelijk bestaat en geen dagdroom is, hebben de dieren vooral aan u te danken als trouwe donateur, adoptiefouder of sponsor!

Velen van jullie die ooit op bezoek zijn geweest, bijvoorbeeld op een open dag, weten dat de dieren bij Melief heel veel vrijheid hebben en van alles voorzien zijn met betrekking tot hun specifieke behoeften. Een grote vijver voor de watervogels, de konijnenberg waar naar hartelust gegraven wordt en de modderpoel die op de warme dagen lijkt op het strand van Scheveningen, alleen ligt hier niemand op een badlaken, maar genieten de varkens van hun modderbad!

We zitten hier echt midden in het boerenland, wat puur geluk betekent voor de vele dieren die hier op de boerderij niemand overlast

bezorgen. De mentaliteit ten opzichte van dieren is hier echter veelal nog heel anders. Kettinghonden, het doden van (ongewenste) kittens: het zijn geen praktijken die enkel voorkomen in Spanje of Griekenland, ook hier op het platteland vinden die dingen nog veelvuldig plaats. Een dier moet nut hebben, en dat betekent geld opleveren of in ieder geval niets kosten. Doet het dier dat niet (meer), dan dump of dood je het, lijkt vaak het motto...

Dit kan ons soms erg somber stemmen... Als we echter aan het werk zijn tussen de dieren, dan maakt het ons blij en denken we al snel: het is juist goed dat we hier zitten, want het is hier keihard nodig. En dat wordt gelukkig meestal weer bevestigd door iemand uit de buurt die spontaan voer komt brengen voor de dieren: we zitten op de goede weg! En natuurlijk is er dan nog de stroom aan stakkers in Nederland die hun weg vinden naar de boerderij in Sögel. Een belangrijke functie vervult Melief nog steeds voor bijvoorbeeld de vele (gedumpte) pluimveedieren, zoals bijv. hansen, waar nauwelijks permanente opvang voor is in Nederland. Gehandicapte zwanen of onplaatsbare honden, allen dieren die anders vroegtijdig gestorven waren als we niet zo op uw trouwe ondersteuning hadden kunnen rekenen!!

We blijven dan ook vol goede moed aan de weg timmeren, want er staan nog heel wat projecten op stapel. Zodat de dieren verzekerd blijven van een veilige thuishaven en (letterlijk) een dak boven het hoofd (hierover op de achterkant van de nieuwsbrief meer).

En dan rest ons nog u namens de dieren nogmaals van harte te bedanken voor uw trouwe ondersteuning aan Stichting Melief. Dat kunnen we niet genoeg doen, want zonder u zou dit alles niet mogelijk zijn!

Veel leesplezier!

Dit kleine rammetje van het schapenras Saoy was samen met zijn broer gedumpt. De oormerken waren, zoals later bleek, uit de oren gesneden zodat de eigenaar niet meer te traceren was. Het tweetal liep rond in een landelijke omgeving, maar navraag in de hele omgeving leverde niets op: niemand had dit soort schapen en er werden ook nergens dieren vermist. Loslopende honden gingen achter het tweetal aan en grepen Paultje. Het arme dier werd door voorbijgangers bevrijd van zijn belagers

en werd opgenomen in een dierenartspraktijk. De vraag was niet alleen of hij de lelijke bijtverwondingen zou overleven, de shock waarin hij verkeerde leek op dat moment levensbedreigender. Het kereltje was totaal ondervoed en dus broodmager. Zijn broer, die we later de naam Peter gegeven hebben, was in geen velden of wegen meer te bekennen na de aanval van de honden. 1 dag later vond de politie Peter verdronken in de sloot. Hij

was zichtbaar door honden gegrepen en toegetakeld... Paultje knapte op, maar er hing hem wederom een donkere wolk boven het hoofd: niemand wilde hem opvangen en de dierenartspraktijk kon hem niet langer onderdak verschaffen. En dus leek euthanasie de enige uitweg. Wij waren benaderd door mensen die nauw bij dit vreselijke verhaal betrokken waren met de vraag of we hem alsjeblijft onderdak konden verschaffen. We vonden dat Paultje dubbel en dwars een plaatsje hier verdiende in plaats van een enkele reis hiernaarna. Omdat dit verhaal zo tragisch en fataal afgelopen is voor zijn broer, draagt Paultje nu de dubbele naam Peter-Paul, zodat zijn overleden broer in gedachten mee graast op de weides bij Melief. Want ook hem hadden we graag een beter leven gegund...

*Rammen gedumpt,
één doodgebeten door honden...*

Peter-Paul overleeft!

Dit jaar vindt de jaarlijkse Open Dag ook weer plaats op de laatste zondag van augustus, en dus op:

zondag 28 augustus 2011
van 11.00 tot 17.00 uur

Het is een extra bijzondere dag dit jaar, want het is de 5e Open Dag in Sögel! In het kader van dit lustrum zullen er verschillen-

de extra activiteiten plaatsvinden, dus u kunt zich laten verrassen. Maar zoals gewoonlijk draait alles in de eerste plaats weer om het bezoeken van de dieren, waarna u weer kunt genieten van een diervriendelijk hapje en drankje of kunt neuzen op de rommelmarkt. Ook zal er weer een loterij plaatsvinden.

OPEN DAG

Wilt u graag komen, maar zit u met vervoer? Bij voldoende animo (zodat deelnemers zo weinig mogelijk hoeven bij te dragen) willen we weer een busje huren om vanuit Rotterdam naar Sögel te rijden. Heeft u interesse, laat het ons dan

zo snel mogelijk weten, het liefst met een mailtje naar

info@stichtingmelief.nl. Bellen kan natuurlijk ook.

*Kom ook kijken en breng vrienden en familie mee!
Hopelijk zien we u de 28e augustus in Sögel!*

Enige tijd geleden stonden er mensen aan de deur. Deze mensen waren de hele ochtend met het hondje van oma op pad. Geen leuk uitstapje voor Suzy, het was de bedoeling om haar ergens te kunnen achter laten. Oma kon er niet meer voor zorgen en de familie wilde de zorg voor Suzy, die al 17 jaar met oma samen geleefd had, was niet overnemen! De mensen waren langs verschillende asiels geweest, maar deze namen haar niet op vanwege haar leeftijd en de daardoor zeer kleine kans op herplaatsing. Toen zijn de mensen langs enkele dierenartsen gereden om haar te laten euthanaseren. Gelukkig weigerden alle benaderde dierenartsen dit omdat er geen medische redenen waren om haar in te laten slapen.

De mensen zijn toen naar Melief gestuurd. Na een kort gesprek bleek al dat de keus ineens bij ons lag. De mensen wilden haar hier achter laten of zouden haar anders thuis wat gif door het eten moeten toedienen om alsnog van haar af te komen. Eerst sta je perplex als je zoiets hoort, al snel ben je witheet, maar moet je dat onderdrukken omdat het betreffende dier nog niet in veiligheid gebracht is. We zeiden dat Suzy hier kon blijven. Alhoewel

we met 33 honden echt aan onze capaciteitsgrens zaten, op zo'n moment valt er echter niets te kiezen natuurlijk. En daar werd Suzy, niet uit de mouw, maar uit de dichte kofferbak getoverd. Het arme dametje had al de hele ochtend in een vervoersboxje rond gereden in de gesloten kofferbak van de auto. Bovendien dachten de mensen al 17 jaar lang dat Suzy een reutje was en waren dan ook helemaal verbaasd toen wij zeiden dat het een teefje was!!!!

Eenmaal in onze woonkeuken, was ze volledig in de war. Niet in de laatste plaats omdat ze zo goed als blind is door nooit behandelde grauwe staar en slechthorend. Die middag bezochten we met haar nog de dierenarts, aangezien er een afgrijselijke stank van het hondje afkwam. Suzy had een heel verwaarloosd gebit met rotte kiezen en alleen maar tandsteen waardoor ze amper meer kon eten. Ook viel het ons op dat ze een hoestje had en dit bleek van het hart af te

komen. Vaak slaan de bacteriën van een verwaarloosd gebit ook over op het hart, waardoor daar problemen ontstaan. Inmiddels heeft Suzy weer een schoon gebitje, staat ze goed afgesteld op de vochtafdrijvende en hartmedicatie en is het werkelijk een wonder hoe dit kleine wolfje zich zo snel goed geschikt heeft in haar leven hier op de boerderij!

Adopteert u haar op afstand zodat Suzy verder van haar fijne en veilige oude dag kan genieten?

Suzy

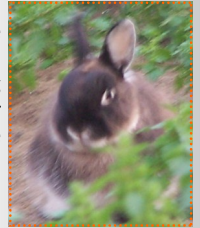
het Schipperke

Overtollig en bijna vergiftigd...

HANNIBAL

Dit mannetjes konijn doet zijn naam eer aan, ook al heeft hij niets met Silence of the Lambs te maken... Hij is niet alleen gek op een worteltje, hij vliegt ook op je handen af! Hannibal zat bij een opvang voor konijnen, maar door deze bepaalde karaktereigenschappen lukte het na maanden niet om hem op een goed adres te plaatsen. Geestelijk knapte Hannibal er niet van op en hij kreeg zelfs lichamelijke klachten. Enkele malen moest hij acuut naar de dierenarts vanwege verstopping. Bij het laatste bezoek adviseerde de dierenarts dringend hem ergens onder te brengen waar hij veel zou kunnen bewegen en genoeg afleiding zou hebben. Zo is Hannibal hier op de konijnenberg terecht gekomen. Hij huppelt inderdaad alsof zijn leven ervan afhangt en houdt siësta in een van de schuilhokjes die hij ook weer naar hartenlust weet te verdedigen als wij zijn voerbakje willen vullen!

Helpt u mee actief Melief te promoten??

Vera (8) en Daniël (6) besloten op een dag om op een rommelmarkt zelf gebakken koekjes te verkopen en zo Melief te promoten. Dat dit zou leiden tot een door de schoolkinderen van de Capelse Schoolvereniging, had niemand kunnen denken. En dat dit een geweldig bedrag van meer dan 1200 euro voor de dieren zou opbrengen al helemaal niet! Hiervoor danken we natuurlijk iedereen die aan dit succes heeft meegewerkt! Sinds begin dit jaar zijn we begonnen met promotiestands op verschillende evenementen om meer geld voor de dieren bijeen te brengen. Wilt u zich ook inzetten om op deze manier Melief te promoten? Stuur dan een mailtje naar: jolanda@stichtingmelief.nl

Entacties kosten bakken met geld...

Dat enten een terugkerende kostenpost is bij dieren, weet iedereen die een hond of kat heeft. Dit voorjaar zijn weer alle 34 honden en ruim 55 katten, 25 konijnen, 23 geiten, 19 schapen, 26 konijnen en 165 duiven ingeënt tegen de meest voorkomende ziekten. Dit is bittere noodzaak, zeker bij zulke grote aantallen dieren. Deze noodzakelijke entingen vergden, door de grote aantallen dieren, veel van de financiën van de stichting... en dan hebben we het nog niet over de parasietenbestrijding, bijvoorbeeld tegen wormen en vlooiën, die ook iedere paar maanden terugkeert!

Kippen zwaar verwaarloosd...

Een veertigtal hanen en kippen was zo zwaar verwaarloosd... ondervoeding en parasieten eisten hun tol van de dieren die enkel nog bivakkeerden in hun eigen ontlasting. Na uiteindelijk bij Melief beland te zijn, zijn na vele medische behandelingen de meeste dieren gelukkig opgeknapt. Voor enkele dieren kwam de hulp echter te laat. Een bijzonder triest verhaal, maar zo'n geval is helaas geen uitzondering. Zo hebben wij laatst nog een paar haantjes opgenomen van een adres waar de eigenaar met de noorderzon vertrokken was en de hanen en kippen aan hun lot had overgelaten. Een bezorgde buurvrouw ontdekte dit en nog slechts drie dieren waren in leven, ze zaten op de kadavers van hun overleden soortgenoten...

Vleugel onbruikbaar of zelfs helemaal weg...

lotgenotenclub bestaande uit andere knobbelzwanen die ooit ook slachtoffer van een (auto)ongeluk waren.

Via een opvang voor wilde vogels zijn hier onlangs twee nieuwe knobbelzwanen gekomen. Eén van hen heeft een hangvleugel en de ander is zijn vleugel kwijtgeraakt bij een botsing met een hoogspanningsmast, waardoor de vleugel er hoogstwaarschijnlijk gelijk afgebrand is. Aangezien deze dieren niet meer in de natuur kunnen overleven, omdat ze niet meer kunnen vliegen en dus in geval van nood slecht kunnen vluchten, werd er een beschutte plek voor hen gezocht. Het tweetal geniet hier veel vrijheid op de watervogelweide met grote vijver en een

Digitale of papieren nieuwsbrief?

Regelmatig krijgen wij de vraag of we voortaan de nieuwsbrief alleen nog digitaal willen versturen.

Maar net zo vaak laten mensen weten prijs te stellen op een papieren exemplaar per post. Daarom vragen wij u het ons per e-mail te laten weten als u voortaan de nieuwsbrief alleen nog digitaal wilt ontvangen via betty@stichtingmelief.nl. U ontvangt dan niet alleen 2 keer per jaar de nieuwsbrief

als pdf-bestand (en dus niet meer per post), maar ook nog iedere maand een 'tussenstand' in uw mailbox. Als u niets doorgeeft, dan blijft alles gewoon bij het oude.

Alvast bedankt!

Deze twee kipjes zijn op het talud van een snelweg in Utrecht gedumpt, ruim een jaar geleden. Een bezorgde regelmatige voorbijganger Leontine ging elke dag de twee kipjes verzorgen, het

Hanna & Henna

Op talud gedumpt en vogelvrij...

tweetal bleef echter heel schuw. Leontine heeft eindeloos geduld gehad en alles geprobeerd om het tweetal te pakken te krijgen, zoals met keukentrapjes slepen om ze 's avonds op het donkere talud uit de boom te krijgen, maar alles tevergeefs, ze waren haar telkens te slim af. De twee hadden dankzij Leontine hun natje en droogje, maar het

zat haar niet lekker dat de twee daar liepen, aangezien op deze plaats vaker dieren gedumpt werden en deze vervolgens door de gemeenten werden 'opgeruimd' zoals dat met een net woord heet.

We hebben haar de tip gegeven om een bovenkant van een konijnenkooi schuin te installeren met als ondersteuning een stokje eronder met een lang touw eraan. Elke dag voerde ze trouw de kipjes onder deze constructie. Toen het tweetal

deze situatie volledig vertrouwde, trok Leontine vol spanning aan het touw en daar had ze eindelijk de twee gedumpte meisjes. We zijn zo trots als een pauw dat het haar gelukt is! Niet alleen zijn de twee nu veilig hier, nu er op deze locatie geen dieren meer lopen, nodigt het mensen ook minder snel uit om hun dier daar te dumpen.

Denise is een groot konijn dat we samen met vrijwilligster Carsta een paar dorpen verderop aan de autoweg door het bos hebben gevangen. Deze grote zwarte dame is waarschijnlijk daar uit de auto gezet, levensge-

vaarlijk zo in de berm waar de auto's gemiddeld met 100 kilometer per uur voorbij razen. Aangezien wij pas na een week op de hoogte gesteld waren dat ze er zat, kende ze het ruige terrein al op haar duimpje. Iets dat het vangen van dit angstige konijn niet echt vergemakkelijkte! Nadat het uiteindelijk toch gelukt was haar te pakken te krijgen, volgden een medische check, de behandeling van een ernstige oormijtbesmetting, en de nodige entingen. Inmiddels heeft ze haar intrek genomen op de konijnenberg.

**Gedumpt langs
drukke autoweg...**

Denise

Knor is een redelijk groot hangbuikzwijn, en een dier dat het erg slecht gehad heeft. Hij was ergens achteraf op een klein stukje land gehuisvest tussen heel veel puin. Hij liep tussen planken met spijkers en plastic afval. Knor werd ook regelmatig vergeten qua verzorging. Zijn hoektanden groeiden bijna in zijn huid, en ook de nodige hoofverzorging en parasietenbestrijding was zichtbaar lang geleden. Enkele malen is zelfs de inspectiedienst op bezoek geweest bij hem. Maar de mensen die Knor's dagelijkse leed niet konden aanzien, voorzagen hem iedere dag van water en voedsel, waardoor de situatie dus niet schrijnend genoeg was om tot inbeslagnamen over te gaan. Dit is een duivels dilemma, eigenlijk zou het dier dan niet meer verzorgd mogen worden door de reddende engels, want pas dan kan er wat ondernomen worden door de inspectiedienst. Uiteindelijk heeft de eigenaar toestemming gegeven om hem

door meer bewegen en verlies langzaam maar zeker aan gewicht. We hopen zo te bereiken dat zijn slechte gewrichten ontlast zullen worden en hij in het algemeen weer wat ondernemer zal worden. Zodat zijn levensvreugde weer helemaal terug zal komen. En oja, Knor is nog op zoek naar een lieve adoptiefouder op afstand!

Een beter leven voor

KNOR

wordt goed geaccepteerd door Josefen, Victor, Bouke en Marnix, de al aanwezige hangbuikzwijntjes. Knor krijgt momenteel pijnstiller, gaat daarmee

door meer bewegen en verlies langzaam maar zeker aan gewicht. We hopen zo te bereiken dat zijn slechte gewrichten ontlast zullen worden en hij in het algemeen weer wat ondernemer zal worden. Zodat zijn levensvreugde weer helemaal terug zal komen. En oja, Knor is nog op zoek naar een lieve adoptiefouder op afstand!

Sinds begin juni 2005 woonde Olav, de reusachtige Nubische bok, samen met Bianca en Plien, twee Nubische geiten en hun maatje, het Ouessant rammetje Augusto bij Melief in de opvang. Daarvoor woonden ze met zijn vieren al sinds eind 2003 bij de Dierenbescherming in Den Haag in de opvang,

nadat ze door de Landelijke Inspectiedienst Dierenbescherming in beslag waren genomen vanwege verwaarlozing. Het was van het begin af aan duidelijk dat de dieren veel extra aandacht zouden vragen, want de verwaarlozing hield onder meer in dat hun hoeven zo lang waren dat ze niet anders konden dan op hun knieën lopen. Dit kon alleen door middel van heel regelmatig de hoeven te bekappen beter gemaakt worden. Beter in de zin van minder slecht, en niet in de betekenis van genezen, want in de te lange hoeven waren bloedvaten gaan groeien, en één knip te ver

IN MEMORIAM

betekent een bloedende hoof...

lets meer dan een jaar geleden verloren we Bianca, juist in een periode waarin we ons meer zorgen om Olav maakten, omdat hij zo slecht liep. Maar die kwam na een periode van behandelingen met pijnstillers weer helemaal bij. Zo heeft hij dus een dik jaar nog heerlijk zorgeloos met de kudde over de weides kunnen struinen.

Op 4 mei lag hij toen we 's avonds wilden gaan voeren bij de stal op zijn zij.

Hij was heel zwak en ons gevoel zei ons al dat een dierenarts erbij halen niet nodig was, Olav was aan het sterven. We hebben hem voorzichtig op een be-

OLAV †

schermde plekje in de stal gelegd en zijn regelmatig bij hem gaan kijken. In de nacht is hij rustig ingeslapen.

Wie Olav eenmaal gezien had, zou niet snel meer zijn imposante verschijning vergeten. Toen hij pas bij Melief was, had hij nog die kenmerkende soldaten-manier van lopen, zijn voorpoten gestrekt naar voren uitslaand. Ondanks dat zijn hoeven altijd zorgenkindjes bleven,

was hij dat loopje helemaal kwijtgeraakt. Wat voor ons een bevestiging was dat we het goed gedaan hebben. Olav moet ongeveer 13 jaar geworden zijn, een respectabele leeftijd voor een geit van zijn grootte en vooral met zijn achtergrond.

Deze foto is genomen door Walter Stoelwinder op de Open dag in 2010 en laat Olav precies zien hoe hij was: een reusachtige bok met een markante kop. We missen zijn rustige uitstraling

nog dagelijks in de kudde. Rust zacht Olav. We hopen dat je inmiddels bij je vrouw Bianca in de geitenhemel aangekomen bent...

Stichting Melief

permanente opvang voor dieren in nood

bezoekadres:

Friesenweg 5
49751 Sögel, Duitsland

telefoon: 0049-(0)5952-200657

secretariaat /
donateursadministratie:

Driedistel 11
3068 NB Rotterdam, Nederland

e-mail: info@stichtingmelief.nl
internet: www.stichtingmelief.nl
www.gnadenhofmelief.de

Triodos Bank: 21.21.71.445

IBAN: NL48 TRIO 0212171445

BIC: TRIONL2U

ING Bank: 4364678

IBAN: NL68 PSTB 0004364678

BIC: PSTBNL21

t.n.v. Stichting Melief te Rotterdam

aan:

Ieder dier heeft recht op een dierwaardig leven!

Namens de dieren danken wij iedereen enorm die Melief de afgelopen periode gesteund heeft middels voor-, goederen- en gelddonaties, adoptie op afstand, sponsoring en vrijwilligerswerk !!

Spaar mee voor dit grote project op spaarrekening
95.76.03.851
t.n.v. Stichting Melief
te Rotterdam

De afgelopen jaren zijn er al heel wat grote ****GROOT project** ingrepen aan de boerderij verricht. Zo is bijvoorbeeld de hondenafdeling volledig geïsoleerd en voorzien van nieuwe puien, aangezien de houten deuren volledig aan vervanging toe waren. Er is een mestplaat aangelegd, de elektrische bedrading is vervangen, er zijn meer lichtpunten gecreëerd, 5 quarantainestallen gebouwd, et cetera. Meestal met behulp van uw extra financiële steun voor deze projecten en de ondersteuning van Stichting DierenLot. Op deze plaats in de nieuwsbrief staat altijd een 'to do list' met daarin opgesomd de projecten die nog in de loop van de tijd gerealiseerd moeten gaan worden. De meeste van die projecten zullen nu even naar onder moeten schuiven op de lijst, want we zullen nu eerst een uiterst urgent project moeten oppakken. Toen we naar Sögel verhuisden, hebben we een deel van het dak van de stallen al laten vervangen omdat de panlatten, waarop de dakpannen rusten, door ouderdom aan het verzakken waren. Hierdoor dreigde het dak op het Westen in te waaien. Mede door de laatste strenge winters met veel sneeuw, is nu ook de andere zijde van het dak op veel plaatsen aan het verzakken. De oude panlatten breken op veel plaatsen door, de pannen zakken naar beneden en de sterrenhemel wordt op steeds meer plaatsen zichtbaar op de grote hooizolder. Dat klinkt romantisch, maar dat is het zeker niet, aangezien het bij een regenbui echt naar binnen begint te hopen en doorlekt in de stallen, zoals bijvoorbeeld in de kippenstal en bij de kattenafdeling. Hier moet dus echt snel wat aan gedaan worden, want we raken letterlijk en figuurlijk van de regen in de drup: als het hout onder de dakpannen ook nog eens nat wordt, rot het weer eerder door. We moeten ons nog laten informeren door deskundigen en zullen u na alles goed in kaart te hebben gebracht, natuurlijk verder informeren over de stand van zaken. Wel kunnen we nu al melden dat, uitgaande van het in 2007 uitgegeven bedrag voor het deel van het dak dat al vervangen is, we zullen moeten rekenen op een bedrag van enkele tienduizenden euro's om het dak weer heel te krijgen... Vanaf nu sparen we op de spaarrekening alleen nog maar voor een nieuw dak. Een prachtig begin van ruim 1200 euro is al gemaakt door de opbrengst van de jaarlijkse Braderie van de Capelse Schoolvereniging (zie ook pagina 2), waarvan de kinderen dit jaar Stichting Melief als goed doel gekozen hadden!

*Alle extra donaties, groot of klein, zijn van harte welkom!

Chinees Vegetarisch Restaurant

Pliniusstraat 18
Rotterdam (Lombardijen)
Tel.: 010 4327420
Dagelijks geopend van 16:00-22:00 uur
(Ook op zon- en feestdagen)

Zie www.deoudeplek.nl voor meer informatie

Wij worden
gesteund
door

Thyen
DRUCK

Südstraße 23 · 49751 Sögel
Fon 05952/981 51 · Fax 05952/981 53
mail@thyen-druck.de · www.thyen-druck.de

Deze nieuwsbrief wordt gemaakt door Lothar Vermeulen en Marc Winters van Stichting Melief en tegen gereduceerd tarief afgedrukt door Thyen Druck uit Sögel. De nieuwsbrief komt 2 keer per jaar uit en wordt verstuurd aan mensen die Stichting Melief, op welke manier dan ook, steunen, of wordt ter promotie uitgedeeld.